

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของภาวะสุขภาพและความเจ็บป่วยของประชาชน ซึ่งในอดีตสุขภาพมีความหมายแคบและระบบสุขภาพมุ่งที่การจัดบริการเพื่อการรักษาพยาบาลเป็นหลัก ในพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 สุขภาพ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญาและทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล การวางระบบ เพื่อดูแลแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของประชาชน จึงไม่อาจมุ่งเน้นที่การจัดบริการเพื่อการรักษาพยาบาลเพียงด้านเดียว เพราะจะทำให้รัฐและประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก และจะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพมีการเปลี่ยนแปลงและมีความยุ่งยากสลับซับซ้อนมากขึ้น จำเป็นต้องดำเนินการให้ประชาชนมีความรู้เท่าทัน มีส่วนร่วม และมีระบบเสริมสร้างสุขภาพและระวังป้องกันอย่างสมบูรณ์ เพื่อวางกรอบและแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศ รวมทั้งมีองค์กรและกลไก เพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่เป้าหมายในการสร้างเสริมสุขภาพ รวมทั้งสามารถดูแลแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 16 ก 2550: 18)

หน่วยงานที่รับผิดชอบจึงได้มีการพัฒนาระบบการให้บริการสุขภาพที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไป ดังจะเห็นได้จากการปฏิรูประบบสุขภาพที่เน้นการสร้างสุขภาพและป้องกันการเจ็บป่วยมากกว่าการรักษา การส่งเสริมให้ประชาชนสามารถดูแลตนเองได้ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาด้านสุขภาพจึงต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบสุขภาพ เพื่อให้สามารถดูแลสุขภาพของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ยังได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ คือให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างสุขภาพคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ เน้นการพัฒนาระบบสุขภาพอย่างครบวงจร มุ่งการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ <http://www.udd.go.th/Thai-htm/05022007/PDF/PDF01/index.htm>)

ดังนั้นแนวทางการเสริมสร้างสุขภาวะ จึงต้องจัดให้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบสุขภาพ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ซึ่งหัวใจสำคัญของการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว คือบุคลากรด้านสุขภาพมีความรู้ ความเข้าใจแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสามารถชี้ นำให้เกิดสุขภาวะในประชาชนท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ ซึ่งสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุขได้ตระหนักถึงความสำคัญของการผลิตบัณฑิตพยาบาลเพื่อให้มีคุณลักษณะที่เป็นไปตามความต้องการของสังคมดังกล่าว จึงได้มีการประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้ผลิตบัณฑิตพยาบาลอย่างต่อเนื่อง และได้พัฒนาหลักสูตรใหม่โดยเน้นการบูรณาการ การเชื่อมโยงเนื้อหาวิชา การใช้กระบวนการทางปัญญาในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และผู้ให้บริการ อยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการดูแลด้วยความเอื้ออาทร เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ใน 3 ด้าน คือ 1) ลักษณะด้านวิชาชีพ ได้แก่ มีความรู้และความสามารถปฏิบัติการพยาบาลแบบองค์รวม โดยบูรณาการศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องด้วยหลักการของ Evidence base Nursing Practice และสร้างองค์ความรู้และพัฒนางานโดยใช้กระบวนการวิจัย 2) สมรรถนะสากล ได้แก่ ใฝ่รู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ความคิดวิจารณ์ญาณและแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีสมรรถนะในการติดต่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและเข้าถึงสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยี มีบุคลิกภาพที่ดี เป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม และ 3) ทักษะชีวิต ได้แก่ ตระหนักในคุณค่าของตนเอง บุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อม มีวินัยในตนเอง ดำรงตนร่วมกับครอบครัว ชุมชนและสังคมอย่างมีความสุข เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ จริยธรรมในการดำรงชีวิต และมีความรับผิดชอบต่อสังคม (สถาบันพระบรมราชชนก 2546: 1,4)

นอกจากนี้ สภาการพยาบาลแห่งประเทศไทย ได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพของพยาบาลโดยแบ่งเป็นมาตรฐานการพยาบาล 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาล ได้แก่ 1) การรวบรวมข้อมูล 2) การวินิจฉัยทางการพยาบาล 3) การกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติการพยาบาล 4) การวางแผนการพยาบาล 5) การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล และ 6) การประเมินผลการพยาบาล และส่วนที่ 2 มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลเชิงวิชาชีพ ได้แก่ 1) คุณภาพการพยาบาล ประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการปฏิบัติการพยาบาลอย่างเป็นระบบ 2) การประเมินและพัฒนาตนเอง ประเมินการปฏิบัติการพยาบาลของตนเองตามมาตรฐานการปฏิบัติของวิชาชีพ สถานภาพ และกฎระเบียบข้อบังคับ 3) การพัฒนาความรู้ความสามารถทางการพยาบาล เสริมสร้าง และคงไว้ซึ่งความรู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ในการปฏิบัติการพยาบาล 4) ความสามารถในการเชิงวิชาการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อนร่วมวิชาชีพ ผู้ร่วมงาน และ

ผู้อื่น 5) คุณภาพเชิงจริยธรรม การตัดสินใจและการปฏิบัติการพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้บริการให้ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาวิชาชีพ 6) บทบาทในการมีส่วนร่วม มีส่วนร่วมกับผู้ใช้บริการ บุคคลสำคัญใกล้ชิดของผู้ใช้บริการ และผู้ให้บริการอื่น ๆ 7) ความสามารถในการวิจัย ใช้ผลการวิจัยในการปฏิบัติการพยาบาล 8) ความสามารถในการใช้แหล่งประโยชน์ พิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยผลที่ได้รับค่าใช้จ่ายในการวางแผนและการให้บริการ การดูแลผู้ใช้บริการ 9) ความสามารถในการบริหารจัดการ มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการในหน่วยงาน (สมจิต หนูเจริญกุล และศรีนวล โอสเสถียร 2546: 231-235)

จะเห็นว่าสมรรถนะสำคัญอย่างหนึ่งของบัณฑิตพยาบาล คือ การมีความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลควรเป็นสมรรถนะเฉพาะตามแนวคิดทางการพยาบาล ตามบทบาทหน้าที่ที่พระราชบัญญัติวิชาชีพและสภาการพยาบาลกำหนด ตลอดจนความต้องการด้านเศรษฐกิจ สังคมและความเหมาะสมของสภาวะแวดล้อมอื่น ๆ ในขณะนั้น ดังที่ ปรานี สงวนชื่อ (2547: 7) ให้ความหมายของ สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลว่า หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของพยาบาลวิชาชีพในการปฏิบัติงาน ที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถทั้งศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้ป่วยและครอบครัวแบบองค์รวม ยึดผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางทั้งในภาวะปกติและฉุกเฉิน ครอบคลุมหน้าที่หลักพื้นฐานของพยาบาลทั้ง 4 มิติ ได้แก่ การดูแล การรักษาพยาบาล การป้องกันโรค และการส่งเสริมฟื้นฟูสุขภาพ การปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลยังคงต้องใช้กระบวนการพยาบาลเป็นกรอบในการสนองตอบความต้องการด้านสุขภาพของผู้รับบริการ ครอบครัวและชุมชน

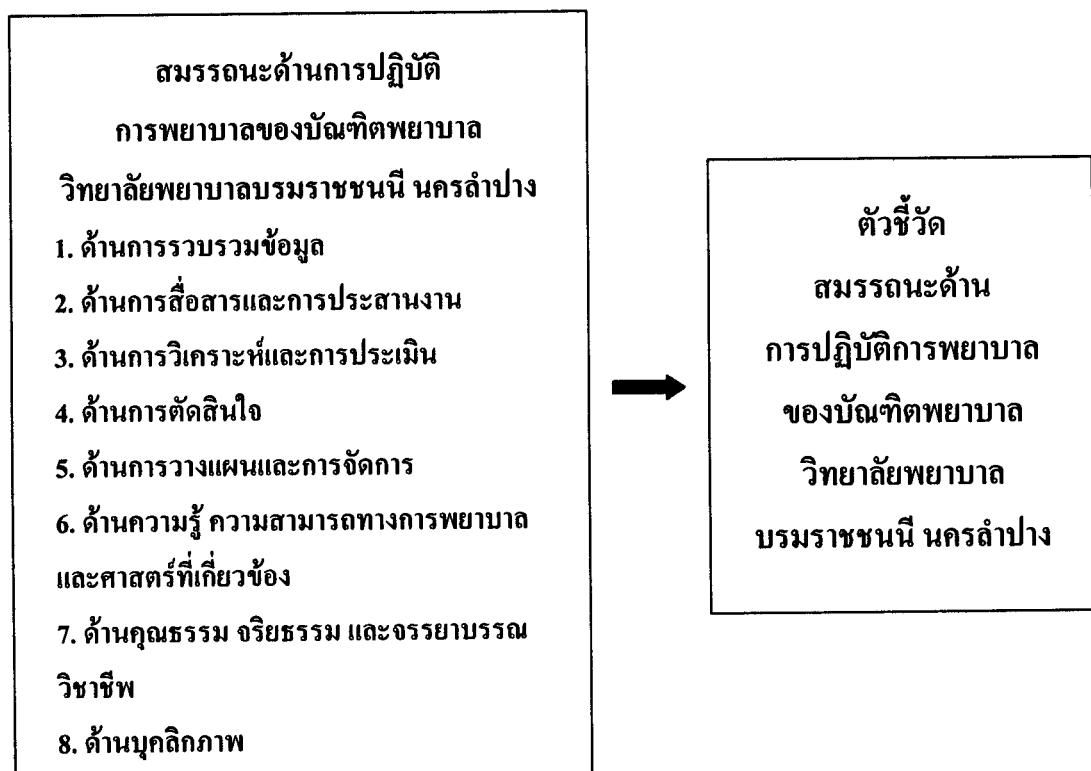
ดังนั้นสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาลอย่างครอบคลุม และควรมีเครื่องมือประเมินว่าภายหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแล้ว บัณฑิตพยาบาลมีสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลมากน้อยเพียงใด ซึ่งวิธีการพัฒนาตัวชี้วัดเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการลดปริมาณและความซับซ้อนของข้อมูล เพื่อให้ได้สารสนเทศเชิงปริมาณสำหรับบ่งชี้คุณลักษณะของสมรรถนะด้านการปฏิบัติงานของบัณฑิตพยาบาลได้ ตามความหมายของตัวชี้วัด คือ สิ่งที่ยบอกรสภาพหรือสภาวะในลักษณะใดลักษณะหนึ่งในเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพของสถานการณ์ หรือปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ณ ที่ใดที่หนึ่งและตัวชี้วัดมีความสำคัญต่อระบบการศึกษาดังนี้คือ 1) ใช้บ่งชี้ระบบการศึกษา เพื่อให้ผู้บริหาร นักวางแผน นักวิจัยและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบถึงสภาพการศึกษาโดยทั่วไป เพื่อประโยชน์ในการวางแผนและการจัดวางนโยบายในอนาคตได้ 2) ใช้ในการติดตามตรวจสอบระบบการศึกษา และ 3) ใช้ในการพัฒนาระบบการศึกษา (ผดุงชัย ภูพัฒน์ 2545: 170-171)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง เป็นสถาบันการศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ที่ผลิตบัณฑิตพยาบาลมาเป็นเวลานานกว่า 30 ปี และยังไม่มีความพร้อมประเพณีสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของบัณฑิตพยาบาลที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้พัฒนาสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของบัณฑิตพยาบาลให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อสร้างตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง
- 2.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 การวิจัยนี้ เป็นการพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ใน 8 ด้าน ดังนี้

- 4.1.1 ด้านการรวบรวมข้อมูล
- 4.1.2 ด้านการสื่อสารและการประสานงาน
- 4.1.3 ด้านการวิเคราะห์และการประเมิน
- 4.1.4 ด้านการตัดสินใจ
- 4.1.5 ด้านการวางแผนและการจัดการ
- 4.1.6 ด้านความรู้ความสามารถทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง
- 4.1.7 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ
- 4.1.8 ด้านบุคลิกภาพ

4.2 ประชากร ประกอบด้วย

4.2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพยาบาล ด้านการพยาบาล และด้านการวัดและประเมินผล

4.2.2 บัณฑิตพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ เทียบเท่าปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง

4.3 ระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล คือ เดือน กุมภาพันธ์ ถึง พฤศจิกายน พ.ศ. 2550

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 บัณฑิตพยาบาล หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ เทียบเท่าปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ในปี พ.ศ.2550

5.2 สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาล หมายถึง ความสามารถหรือคุณสมบัติที่มุ่งหวังที่ชี้ให้เห็นถึงลักษณะซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นในด้านการปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้กระบวนการพยาบาล ประกอบด้วย คุณลักษณะ 8 ด้านดังนี้

5.2.1 สมรรถนะด้านการรวบรวมข้อมูล หมายถึง ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านสุขภาพของผู้รับบริการจากหลายแหล่ง หลายวิธีการ ครอบคลุมด้านร่างกาย จิตใจ สังคม จิตวิญญาณ รวมทั้งสามารถรวบรวมข้อมูลได้เป็นระบบ ต่อเนื่อง และมีความถูกต้อง

5.2.2 สมรรถนะด้านการสื่อสารและการประสานงาน หมายถึง ความสามารถในการถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล ด้วยการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน การแสดงออกทางพฤติกรรม การสร้างสัมพันธภาพและติดต่อสื่อสาร ทำงานร่วมกับผู้อื่น ตามขอบเขตหน้าที่ที่รับผิดชอบ รวมทั้งสามารถสอน ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำแก่ผู้รับบริการ ครอบครัว ชุมชนและส่งต่อผู้รับบริการได้

5.2.3 สมรรถนะด้านการวิเคราะห์และการประเมิน หมายถึง ความสามารถในการเลือกจัดระบบข้อมูล แปลผลข้อมูล กำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล กำหนดกิจกรรมการพยาบาล และตัดสินใจผลการปฏิบัติพยาบาลได้

5.2.4 สมรรถนะด้านการตัดสินใจ หมายถึง ความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญของข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล กิจกรรมการพยาบาล ปรับเปลี่ยนกิจกรรมการพยาบาลได้ ครอบคลุมด้านร่างกาย จิตใจ สังคม จิตวิญญาณ และเหมาะสมกับสถานะสุขภาพของผู้รับบริการ รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

5.2.5 สมรรถนะด้านการวางแผนและการจัดการ หมายถึง ความสามารถในการกำหนดวัตถุประสงค์ เกณฑ์การประเมิน กิจกรรมการพยาบาล ได้สอดคล้องกับการพยาบาลแบบองค์รวม ครอบคลุม 4 มิติ โดยให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม สามารถจัดสิ่งแวดล้อมแก่ผู้รับบริการ ครอบครัวได้ปลอดภัยและวางแผนใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.6 สมรรถนะด้านความรู้ ความสามารถทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลแบบองค์รวม ครอบคลุม 4 มิติ ตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำทฤษฎีการพยาบาลมาประยุกต์ใช้ได้ และใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ในการปฏิบัติการพยาบาลได้ถูกต้อง

5.2.7 สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ หมายถึง การปฏิบัติการพยาบาลโดยมีการแสดงออกทางความประพฤติที่ดีงาม เหมาะสม ถูกต้องตามหลักกฎหมาย ระเบียบวินัย วัฒนธรรมประเพณี ลักษณะวิชาชีพ และคำนึงถึงสิทธิของผู้รับบริการ

5.2.8 สมรรถนะด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลทั้งทางร่างกายและจิตใจ ได้แก่ การมีสุขภาพร่างกายและจิตใจดี ปฏิบัติงานได้คล่องแคล่วว่องไวละเอียดรอบคอบ มีภาวะผู้นำ เชื่อมมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกในสิ่งที่เหมาะสม มีความมุ่งมั่น ตั้งใจทำงาน

กระตือรือร้น เต็มใจให้บริการสุขภาพ มีความมานะอดทน ขยันหมั่นเพียร ตรงต่อเวลา ใฝ่รู้ ศึกษา ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมเสมอ และ ปรับปรุง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

5.3 ตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาล หมายถึง สารสนเทศที่อธิบาย ถึงการมีความสามารถหรือคุณสมบัติที่สำคัญและจำเป็นในด้านการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งอาจแสดง ออกเป็นพฤติกรรม หรือสิ่งที่สามารถสังเกตหรือตรวจสอบได้ของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี นครลำปาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้เทคนิค เคลฟายสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน และตรวจสอบคุณภาพโดยการนำไป ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างและนำไปใช้กับบัณฑิตพยาบาล

5.4 การพัฒนาตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาล หมายถึง การสร้างและ การตรวจสอบคุณภาพตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการพยาบาล และตรวจสอบ คุณภาพโดยสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน ตามเทคนิคเคลฟาย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง

6.2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง สามารถนำตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการ ปฏิบัติการพยาบาลของบัณฑิตพยาบาล ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการปฏิบัติ การพยาบาลของบัณฑิต

6.3 วิทยาลัยพยาบาลอื่น สามารถนำตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของ บัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลต่อไป

6.4 หน่วยงานอื่น สามารถนำตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลของ บัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาล